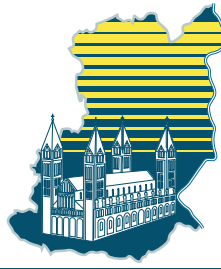

JÓ HÍR

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Visszatekintő

4-9. oldal

Mit tegyek...?

10. oldal

Közlemények

19-20. oldal

TARTALOM:

Garadnay Balázs Ujjong a szívem	3
Visszatekintő	4-10
Amivel a Pécs-Egyházmegyei Katolikus Caritas Alapítvány foglalkozik III.	11
ifj. Vadász István Emlékeink	12-13
Bognár Attila A hét drahma	14-15
Gesztesy András Ha most lennék tizenéves	16
Fazekas Orsolya Mindent a hazáért...	17
Dr. Schmidt Pál Keressünk kiutat	18
Közelemények	19-20
<i>Címlap: Dunaszekcső, Sarlós Boldogasszony templom</i>	

Alapító: A pécsi megyéspüspök
Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya
Szerkesztőbizottság:
 Bognár Attila, Garadnay Balázs,
 Gesztesy András, Kajtár Edvárd,
 Kajtárné Tiborcz Mária,
 Kvanduk Frigyes, Takács Gábor
Szerkesztőség:
 7621 Pécs, Szent István tér 23.
 E-mail: sajtoiroda@ordinariat.hu
Fotó: Fazekas Orsolya
Layout: Komáromi Csaba
Felelős kiadó: Fény Kft.
 7624 Pécs, Káptalan utca 6.
Nyomda: Molnár Nyomda, Pécs

Ujjong a szívem

Garadnay Balázs

Mária – miután tudomást szerzett arról, hogy az Isten Fiát fogadta méhébe – útnak indult, és a hegyekbe sietett, Júda városába. Zakariás házába tért be és üdvözölte Erzsébetet. (vö. Lk 1,39-40)

Ebben a kedves jelentben van egy látható, egy láthatatlan és két követhető elem: látható az a figyelmesség és szolgálatkészség, amivel Mária elhalmozza idős rokonát, hogy segítségére legyen. De ami ennek a találkozásnak az igazi értelmét megadja, az az, hogy Mária nem egyedül megy, Mária sehová sem mehet többé egyedül, mert méhében hordja a Megváltót: Mária és Jézus elválaszthatatlanná lett. De ebből a szem és az értelem még nem fog fel semmit.

Mária nem saját magáért megy Ain Karembe, és nem is Erzsébetért, hanem Jézusért. Jézus akar jelen lenni Erzsébet életében, hiszen Zakariás megpróbáltatása súlyos teherként nehezedik mindegyikükre. A segítség tehát nem is annyira a házimunkára vonatkozik, Mária inkább a lelki egység révén nyújt enyhületet Erzsébetnek.

S az egykor majd útkészítővé előlépő Keresztelő felujjong anyja méhében Jézus érkezésére. Ő az első, aki észleli, és jelét is adja, hogy a természetfölötti rend megállította a természetes dolgok folyását, és jelenlétével Isten megszenteli a mi életünket. Erzsébet szavakba önti hódolatát: „Áldottabb vagy te minden asszonynál, és áldott a te méhednek gyümölcse!” Mária pedig a hálaadó himnuszában magasztalja Istent mindazért, amit tett övele, s rajta keresztül az emberiséggel: Isten irgalmassága megmutatkozik az istenfélők, az alázatosak és az éhezők iránt, a gőgös és zártszívű emberek pedig a feddésbe rejtett lehetőséget kapták, hogy felemelhetők váljanak.

Érdekes Zakariás helyzete: ő szorul rá leginkább a szabadításra, de még nem tudja, milyen közel a segít-

ség. Átláthatatlan helyzeteinkben mi is ebből a reménységből táplálkozhatunk: lehet, hogy nem látjuk át pontosan, mi is történik, de történik, és értünk történik! Isten gondviselő jósága nem feltétlen lesz szavakba öntve. Ne konkrét elvárásaink teljesítésére számítsunk, és ne öntsük formákba az Isten akaratának vélt történéseket, s ne azok teljesedését várjuk, hanem észleljük, hogy jelen van az Úr, mindenről tud, és minden kegyelmét kínálja.

S amiben követhető Mária: az áldozatkészsége. Ain Karem 150 km-re volt Názárettől. Nem magától értetődő, hogy egy fiatal lány megtegye ezt az utat, még ha egy karavánhoz csatlakozott is esetleg. Azt látjuk, hogy az a Mária, aki nem tesz panaszt Istennél, hogy éppen szülése idején kell összeírásra vándorolnia, önként vállalja – Jézusért – ezt a hosszú utat, mert tudja, hogy Jézusra rokonainak szüksége van.

A másik követendő tulajdonsága: a ráhagyatkozás. Akkor sem volt jó a közbiztonság. De kitől kellene félnie annak, aki az Isten Fiát hordja méhében? Ezért azt mondhatjuk, hogy Máriát kívülről lehet nem érteni, és nem csatlakozni hozzá. De aki egy kicsit is gyermeki kapcsolatban van vele, és a szívébe rejtette magát, az nem tudja nem érteni, és nem tud nem együtt haladni vele. Jézus jelenléte teljes biztonságba helyez minket is. Tudjuk Jézusról, hogy amíg nem jött el az Ő ideje, nem tudtak Neki ártani, áthaladt a gonoszok sorfala között (vö. Lk 4,29-30). Ha földi értelemben valami bajunk esik, akkor az az Úr kegyelmi idejében történhet, akkor, amikor megérett rá az ember, tehát amikor az az üdvösségünkre válik.

A zarándok Mária a zarándok egyház Anyja, aki ma is Jézust nyújtja nekünk. Vele együtt magasztaljuk Istent, aki „nem feleli irgalmasságát”, és vele együtt éljük meg, hogy megszenteli és önmagához emeli életünket. •